

cega na 4 mesece navadne ječe, Barzija pa na en mesec strogega zapora. Gačnik, Kramberger, Frima in Walles, ki so od tatinskega plena menda nekaj dobili, bili so oproščeni.

Odstavljeni car.

Prinašamo sliko bivšega ruskega carja Nikolaja. Revolucija ga je prisilila, da se je moral prestolu odpovedati. Odstopivši car je sin carja Aleksandra III. in carice Marije, neke rojene danske princesinje. Bil je l. 1868 rojen in stoji torej v 49. letu svoje starosti.

Car Nikolaus II.

Pri njegovi vzgoji se je gledalo večidel le na vojaško izvežbanje; zato kaže tudi njegovo znanje na drugih poljih velika pomanjkanja. Car je postal 1. novembra 1894, leta 1896 pa je bil v Moskvi slavnostno kronan. Oženjen je s princesinjo* Alix iz Hessena.

Razno.

Iz bojišča se nam piše z dne 21. marca 1917: „Dragi mi „Štajerc!“ Prosimo te lepo, da sprejmeš en par vrstic. Pozdravljamo naše žalostne žene in ljube otročičke in jim želimo vesele velikonočne praznike obhajati; ljubi Bog daj, da bi zanaprej bolj vesele vsi skupaj doživeli. Iz koroških sneženih krajev in iz bojnega polja voščimo: Franc Furlan iz Dobove pri Brežicah; Franc Slana pri Ljutomeru; Jožef Kukavica iz Černica pri Brežicah; Franc Koletnik iz Haloz; Anton Trstenjak iz Sv. Jurja ob Ščavnici; Martin Colnik iz Trakovcah.

Od 5. dragonskega polka. Piše se nam: „Dragi sorodniki in znanci iz Sp. Štajerskega! Dolgo smo molčali, ker smo dan na dan pričakovali, zdaj nam zapoje trobenta miru, a sedaj vidimo, da je čakanje zaman. Zato raj Vam v tem listu izročimo mnogo pozdravov in Vam sporočamo: Večkrat hoče Rus ponoči z zvijačo napasti naše podzemeljske votline, ali Slovenec ima zmiraj dobre oči in srce na pravem mestu; zatorej mora Rus pobrati svoja kopita in odteči v svojo blatno Rusijo. Ker nam ni mogoče ustmeno voščiti velikonočnih praznikov, zatoraj tisoče vročih pozdravov vsem častitim bralcem, starišem in znancem, posebno pa prijaznim dravskopoljskim dekletam vsem vesele in blagora polne velikonočne praznike! Pozdravljamo Vas: Zugsführer Štefan Schimenko, Spodnji Breg pri Ptuj; korporal Josef Maier, Fernitz pri Gradcu; korporal Johan Borinšek iz Kranjskega; dragonec Martin Žnidarič iz Ljutomera; dragonec Blasius Saišek iz Sv. Lovrenca, dr. p.

Iz Celja se poroča: Dne 18. t. m. se je izročilo štirim članom prostovoljne požarne brambe mesta Celje častno medaljo za 25 letno pridno službovanje. Odlikovanci so: načelnik Peter Derganz, nadalje Joh. Jicha, Joh. Skoberne in Julij Obad. Sledila je mala slovesnost, pri kateri se je za potresu prizadete prebivalce v Brežicah 71 kron nabralo.

Umrl je v Tresternicu pri Mariboru tamošnji občinski predstojnik, gostilničar in posestnik g. Jos. Wiethaler. N. p. v m.!

Nemški „Schulverein“ sklenil je na zadnji svoji seji celo vrsto nujnih izdatkov v skupni svoti 6682 kron; med temi izdatki se nahajajo tudi podpore za otroške vrtnice v Ptuj in Brežicah ob Savi.

V Mariboru so otvorili v „Volkskaffehausu“ kavarno „Theresienhof“ vojaški dom za ozdravljajoče vojake, ki se vzdržuje s prostovoljnimi darili.

Tatvina. V Budini pri Ptujju je bilo posestniki Rozi Brus mnogo perila in obleke pokradeno. Spretnosti orožnikov je zahvaliti, da se je ukradeno blago zopet našlo in tatove sodnji izročilo.

Pet sinov in oče v vojni. Tesarski mojster Bresnik v Spodnji Losnici pri Slov. Bistrici stoji s svojimi 5 sinovi v vojni; šestega njegovega sina pa so istotako pri zadnjemu črnovojniškemu prebiranju za sposobnega spoznali.

Veliko darilo. Gospa Eliza pl. Artens v Šmarju pri Jelšah izročila je v roko c. k. namestnika 4000 kron za nakup cenih življenskih sredstev. Vsa čast blagi gospej!

Velika tatvina. Iz Celja se poroča: V neki tukajšnji trgovini z galanterijskim blagom se je odkrilo velike tatvine. Ukradeno blago ima vrednost večih tisoč kron. Tat je trgovski pomočnik L. Sch., ki je imel v nekem judovskem sanitetnem vojaku pomagača. V stanovanju pomočnika našlo se je zalogo blaga za nad 2000 kron vrednosti. Pomagač tata pa je od časa do časa odpotoval v razna mesta in tam ukradene stvari prodajal.

Umrla je v Slov. Bistrici gospa Katarina Schiestl, mati tamošnjega nadučitelja. N. p. v m.!

Sv. Anton na Pohorju. Tukajšnja občina imenovala je ednoglasno za častnega občana g. dr. Štefana barona pl. Neugebauer, bivšega okrajnega glavarja v Slov. Gradcu.

Noče biti sleparka. Na popravek v zadnji številki dobili smo sledeči dopis: Leopoldina Korpar iz Lave pri Celju se opravičuje in sicer poslala je slav. uredništvu „Štajerca“ sledeči popravek, ki je bil priobčen 18. marca v št. 11. dobesedno: „Ni res, da bi bila prišla jaz k neki kmetici v Stopčah, češ da me je teta poslala, da bi mi ona dala špeha, da ga pošljem svojima sinovoma na bojišče. Res pa je, da sem šla jaz s svojo sestro Terezijo dne 19. februarja 1917 v Stopče po naročilu svojih starišev, da kupim pol kg slanine, katero sem pozneje pri kmetici Kitek v Stopčah tudi kupila. Sinov pri vojakih sploh nimam, ker je moj najstarejši otrok star šele 7 let.“

— Odgovarjam in sicer, da je gotovo res, da je omenjenega dne Leopoldina Korpar resnično zahtevala od kmetice Johane Hiti v Stopčah špeha za njeno teto Lizo, da bi ga teta rada sinovoma na bojišče poslala. Nekaj dni potem prišla je dotična teta Liza sama v Stopče, so ji pa kmetica Hiti in njena dekla Elisabeta Zgonc vse povedali, da je Korpar za njo zahtevala špeha, da bi ga rada sinovoma poslala in da ji je odgovorila, da za pošiljatev pa nima pripravnega špeha. Toraj kmetica Hiti in Elisabeta Zgonc bodo pričale! Nadalje piše: „Ni res, da bi bila jaz pred dobrim letom na enaki način v spremstvu enakovredne tovarišice izvabila od svoje tete mesa, špeha, kruha in 10 K denarja in da bi bila vso to blago s svojo tovarišico delila in z njo povžila in denar zapravila. Pač pa je res, da sem šla jaz pred dobrim letom s svojo znanko Nežo Lekše k svoji teti Mariji Žerjav v Novo cerkev, katera mi je na mojo prošnjo za mojo družino dala pol kg špeha, hleb kruha, par jabolk ter posodila 10 K. Tudi ni res da bi bila dotična teta vso stvar naznanila k sodišču, pač pa je resnica, da je tožila na vrnitev posojila.“ — Odgovor na to točko je pa ta: Tudi to je popolnoma resnično, da je Leopoldina Korpar pred dobrim letom bila pri teti v spremstvu enakovredne tovarišice, ki je pa teti lagala, da je njena sestrična. Tudi je lagala, da so jo stariši poslali, da bi jim teta kaj podarila, da bi radi svojim sinovom poslali na bojišče. In res, teta kot radodarna žena dala je raznih jedil in tudi denar, ki ga pa ni posodila, ampak podarila. Ko je pa teta izvedela, da te tovaršice teh daril niti domov prinesle niste, marveč same povžile in denar zapravile, je pa ne zaradi Leopoldinih starišev, ker njim bi bila teta vse odpustila, a zaradi Leopoldine, ker je znana kot slab denar, ni hotela od-

pustiti, je pa seveda sodnji naznanila. As misliti hčeri Angela in Marija sta bile pa ravna klar obisku pri Leopoldinih stariših, ko je Poleti orožnik poizvedoval o tej zadevi. Njenško povsam je pravil svoji svakinji Lizi, kaj škkih vzr naredila. Tako toraj, Poldika, jaz kot odoje se ti svetujem, da miruješ, drugače se boleteli. D bolj debelo slišala. Raje se poboljšaj in opozor sti dosedajno življenje in živi kakor se tujih l dobi, potem pa ne bode javnost nič slapoznati vedela od tebe in tudi ne bodeš svojimatla in rišem in sploh vsej rodbini v sramoto. T r o - o g za sedaj dovolj, ako še pa hočeš kaj izva zgom, še bodeš pa prihodnjič več slišala. Gajih pa s dovolj! Ako bodeš še pa šla na Stopčarskih špeh, zahtevaj ga na svoje ime, ne podnji p ime svoje tete! Lava, dne 24. marca l m o z Jožef Mastnak.

Iz bojnega polja se nam piše z dne 21. marca 1917. Dragi mi „Štajerc!“ Od tiranska fronte naznanjam vsem znancem in prijateljem, da še smo vsi fantje od 26. domač letalnškega pešpolka pri zdravju. Posebno mi beh stranski fantje, ki smo v bližini Ptujja domačinskih smo še vsi pri dobrem zdravju. Devet d e č e pri 6. stotnjiki, smo si, kakor da bi bililicentri bratje skupaj. Gospoda stotnika imamleč, sre brega. Večkrat se zabavljamo s slovensčin so popevkami. Najrajši pojemo „Lepa naša Italijevina.“ Nekega dne je bilo prav lepo tlnih pl zbrali smo se vsi fantje in smo si zapelo n o - l sen. Naenkrat nas napade ta grdi polemasilkan minami. Ali ni bil od nas nihče ranjenimpreje enkrat nas je hotel napasti z bajoneti kolikor cer si je mislil, da nas bo pregnal iz postojank. Zelo se je motil. Mi slovenski smo ga močno natepli in vrgli nazaj v Iz B govo gnezdo. Drugi dan nam je zopet 5-letno že zgodaj „Tagwacho“ delati v artilje spre Streljal je, da bi lahko vse topove p o r o b a Mi smo že znali, kaj da zopet hoče. Okolaks T ure opoldan nas je zopet napadel. In mi Pož se zopet hrabro branili ter smo tega pri pos tarja v redi natokli in zopet nazaj p o g e n j I izgube nismo imeli ni čisto nič in p o p o j e . (je imel izgube okoli 300 mož mrtvih in zinjere 500 težko ranjenih. Tak smo pokazali Veli kmetiski fantje svojo moč! Poddesetnik Kaucič, od Gor. Radgone, Anton Šekendc Josef Krajnc, Dornava pri Ptujju, poddesetnik Alois Slana od Ljutomera, Josef Obron uk Mihael Mlakar, Martin Ivančič, Dravsko Dar pri Ptujju, Jožef Podgoršek, Sv. Trobčilu k Halozah, Johan Mihelač, Sv. Vid pri Bvršenc

Proti podržavljenju ljudske šole se črnih zdaj razni glasovi. Tako piše češki „Před n „Glede podržavljenja ljudske šole zavd 56 k nenemško učiteljstvo popolnoma nasprotu ajde išče. Zlasti stori to vso češko in jugoslovensa učiteljstvo iz narodnih vzrokov. Prof. dr. Ed. Sk objavil je v „Češki reviji“ vrsto člankov naša predmetu, pri čemur je prišel do zaključitarih da so boljši položaj učiteljstva in razne reforme ljudskega šolstva tudi v sedaj okvirju mogoče.“ — Dobro, dobro, mor vse to res mogoče. Ali najvažnejše je vzgoji ljudska šola otroke za dobre redse strijance, in to jamči pač le drža atereg ljudska šola. Na taki državni ljudski š pač ne moglo tako daleč priti, da bi s ralo mnogo učiteljskih in šolarskih kn zapreti zaradi njih nevarne vsebine, da moralo iztrebiti mnogo učnih in drugih zaradi nepatrijotičnih smeri...

Samo dva brezmesna dneva v tednu jersko cesarsko namestništvo je izdalo nar ki določa, da je za dobo od 21. mar 30. aprila t. l. prepovedana prodaja i vanje mesa samo ob pondeljkih in petk pa tudi ob sredah kakor dosedaj. Ob pond je dovoljeno prodajati in uživati meso. Ker se bo vsled odprave enega brezme dneva uporabilo v štajerski deželi na 1427 glav živine več kakor poprej, ko imeli v tednu tri brezmesne dneve, je čeno, da je tretji brezmesni dan odpr samo začasno, in sicer do konca meseca la, da se po možnosti varčuje z živinolan se je nadejati, da bodo z ozirom nati je je koncem aprila pričakovati rumunskegrestc v našo deželo, postale razmere glede pasa ne ugodnejše, vsled česar se ne sme eved